

Metafore ale unității

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Căci, după cum _____ este unul și are multe _____ și după cum toate _____ trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur _____, tot așa este și Hristos.” (1 Corinteni 12:12)

Cei care au studiat Biblia știu că este plină de imagini și de simboluri care reprezintă anumite realități. De exemplu, sistemul sacrificial din Vechiul Testament este o reprezentare a lui Isus și a planului de mântuire.

În Biblie apar multe alte tipuri de imagini, unele fiind mai simple, precum elementele din natură: apa, focul, vântul. În funcție de contextul în care se găsesc, ele ilustrează adevăruri spirituale și teologice. De exemplu, Isus a ilustrat lucrarea Duhului Sfânt prin efectele vântului: „Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duh” (Ioan 3:8).

Biblia apelează la o serie de simboluri pentru a descrie unitatea pe care biserica este chemată să o exemplifice înaintea lumii. Luate separat, niciuna dintre aceste imagini nu este completă. Luate împreună, ele ne descoperă multe lucruri despre unitatea bisericii, precum relația bisericii cu Dumnezeu, relația dintre membri și relația bisericii cu societatea, în general.

Studiul de săptămâna aceasta va analiza câteva dintre aceste metafore și va sublinia ce ne descoperă ele despre unitatea în Hristos.

Duminică, 4 noiembrie

Poporul lui Dumnezeu

1. Ce ne spun textele următoare despre cei ce formează „poporul lui Dumnezeu”?

1 Petru 2:9,10 _____

Exodul 19:5,6 _____

Deuteronomul 4:20; 7:6 _____

Biserica este un popor, poporul lui Dumnezeu, care îi aparține Lui – credincioșii îl consideră pe Dumnezeu Tatăl și Mântuitorul lui, ei au fost răscumpărați de Hristos și ascultă de El. Dumnezeu are pe pământ un popor încă de la începutul planului de mântuire și biserica din Noul Testament este continuatoarea Israelului din Vechiul Testament.

Poporul acesta, numit „seminție aleasă”, „preoție împărătească” și „neam sfânt”, a fost pus deoparte pentru un scop special (vezi 1 Petru 2:9). Aceasta ne trimite cu gândul la caracterul lui Dumnezeu descris în Exodul 34:6,7. „Dumnezeu și-a câștigat un popor care să fie al Lui ca să poată reflecta trăsăturile Sale prețioase de caracter în viață și să le vestească tuturor oamenilor bunătatea și îndurarea Sa.” – *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 7, p. 562

2. De ce i-a ales Dumnezeu pe urmașii lui Avraam ca popor al Său? Mai este valabilă astăzi alegerea aceasta?

Deuteronomul 7:6-8 _____

Ce popor din zilele noastre ar merita numele de „neam sfânt”? Niciunul! Niciun om nu merită dragostea și harul lui Dumnezeu. Biblia spune despre cei credincioși că sunt un neam sfânt, însă alegerea și formarea Israelului s-a bazat numai pe dragostea lui Dumnezeu, nu pe vreun merit al vreunui om. Domnul Și-a adus la existență poporul ca o dovadă de iubire și, în ciuda păcatului și a apostaziei acestui popor, El Și-a păstrat făgăduința de a-l mântui prin sămânța lui Avraam, Hristos. Și alegerea, și mântuirea sunt prin har. Nimeni dintre noi nu merită harul Său.

Luni, 5 noiembrie

Casa lui Dumnezeu

O altă imagine pentru poporul lui Dumnezeu din Noul Testament este casa lui Dumnezeu. Clădirea aceasta bine încheagată, zidită din pietre vii ilustrează relațiile complexe și de interdependență dintre membrii bisericii.

3. Ce idei subliniază Pavel în pasajul din Efeseni 2:19-22? Ce ne spune imaginea aceasta despre unitatea bisericii?

În pasajul acesta, Pavel combină două imagini ale bisericii: una inertă – casa sau clădirea, iar cealaltă vie – oamenii din casa lui Dumnezeu. O piatră singură nu are cine știe ce valoare în sine, dar, dacă pietrele sunt zidite împreună, se poate obține o clădire durabilă. Și creștinii, doar împreună pot forma casa lui Dumnezeu. Pentru a fi solid, orice edificiu are nevoie de o fundație puternică. Pentru casa lui Dumnezeu, temelie și „piatra din capul unghiului” este Isus Hristos (1 Corinteni 3:11). Fără El, biserica ar înceta să existe. Ea depinde în întregime de El, de viața, moartea, învierea și revenirea Sa. Misiunea ei este răspândirea veștii bune despre El, despre persoana Sa, despre lucrarea Sa pentru noi și în noi și despre binecuvântările Sale pentru oricine Îl primește ca Mântuitor.

A doua imagine – oamenii din casa lui Dumnezeu – pune accentul pe oameni și pe relațiile dintre ei și transmite ideea de familie. Între membrii unei familii există relații mai strânse și mai loiale decât între alți oameni. Iar loialitatea este extrem de importantă pentru unitate.

Ce ne spune imaginea aceasta despre biserică? Membrii bisericii formează o mare familie. Noi toți suntem legați unul de altul, nu doar pentru că ne tragem dintr-un strămoș comun, Adam, ci și datorită relației pe care o avem cu Isus, al doilea Adam, prin experiența „nașterii din nou”. Noi suntem „înrușiți” nu doar prin adevărurile pe care le susținem, ci și prin experiența convertirii.

Din nefericire, nu toți oamenii au avut o experiență frumoasă în familie și este posibil ca imaginea bisericii ca familie să nu aibă relevanță pentru ei. Cum putem noi, ca biserică, să le fim familie?

Marti, 6 noiembrie

Templul Duhului Sfânt

O altă metaforă întrebuițată de Pavel este cea a Templului lui Dumnezeu sau al Duhului Sfânt. Este imaginea unei clădiri costisitoare și valoroase. El o folosește în 1 Corinteni 6:19 cu referire la trupul uman, iar în 1 Corinteni 3:16,17 cu referire la cel mai scump și mai sfânt edificiu din Orientul Apropiat antic: Templul lui Dumnezeu.

4. Ce vrea să spună Pavel când afirmă: „Voi sunteți Templul lui Dumnezeu”? Ce avertizare ne dă el?

1 Corinteni 3:16,17 _____

Când le spune credincioșilor din Corint că ei sunt Templul lui Dumnezeu, Pavel nu are în minte un templu sau o clădire. Metafora se referă la creștinii din Corint care formează împreună templul Duhului Sfânt, iar Dumnezeu locuiește în ei în sens spiritual.

Pentru Pavel, Dumnezeu locuiește în comunitatea creștină; de aici avertizarea: cine încearcă să o distrugă va fi nimic de Dumnezeu. Biserica și prezența lui Dumnezeu în ea depind de unitatea credincioșilor. Deși versetul acesta este folosit frecvent cu referire la grija pentru sănătatea fizică (foarte importantă, de altfel), aici Pavel se referă la cei care distrug unitatea bisericii.

Apostolul amintise deja câteva lucruri care sunt o amenințare la adresa unității: „Între voi există invidie, ceartă și dezbinări” (1 Corinteni 3:3, NTR). Acestea pun în pericol unitatea creștină și îl determină pe Dumnezeu să Se retragă din templul Său. Conflictele din biserică pot distruge acest „templu”. De aici, îndemnul care este valabil și pentru noi: „Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire” (1 Corinteni 1:10).

Și noi ne confruntăm cu invidia, cearta și dezbinările. Ce rol are fiecare în rezolvarea acestor probleme astfel încât unitatea să nu fie pusă în pericol?

Miercuri, 7 noiembrie

Trupul lui Hristos

Probabil că cea mai cunoscută imagine a bisericii și cea mai semnificativă pentru tema unității membrilor ei este cea a trupului lui Hristos (1 Corinteni 12:12,27).

Biserica este trupul lui Hristos în sensul că membrii ei formează un singur tot și fiecare își îndeplinește funcția sa și responsabilitatea încredințată.

5. Cum se aplică imaginea aceasta, a bisericii ca trup, la biserica ta locală? Cum se aplică la biserica mondială?

1 Corinteni 12:12-26 _____

Învățătura aceasta exprimă o realitate profundă: adevărata unitate creștină nu există doar în diversitate, nici în pofida diversității, ci *prin* diversitate. Duhul Sfânt este sursa acestor manifestări ale diversității. După cum corpul uman, deși alcătuit din organe foarte diverse, este uimitor de unitar, la fel ar trebui să fie și trupul lui Hristos, membrii lui completându-se și îmbogățindu-se unii pe alții.

Imaginea aceasta se poate aplica și la noi, ca biserică. În ultimele decade, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a crescut rapid. Credincioșii provin din toate mediile și culturile posibile. Diferențele etnice, rasiale, culturale, educaționale și de vârstă n-ar trebui totuși să ne separe. Supuse Duhului Sfânt, ele vor fi o forță care ne va uni, arătând că noi suntem una în Hristos, în ciuda acestor deosebiri.

Noi toți suntem egali înaintea crucii, indiferent cine suntem și de unde venim. Pe măsură ce lumea din jur devine tot mai fragmentată, biserica trebuie să demonstreze că unitatea în diversitate este posibilă. Poporul lui Dumnezeu poate exemplifica puterea Evangheliei de a vindeca și de a împăca. Iar Pavel ne spune și cum putem atinge acest ideal: „Hristos este Capul bisericii, El, Mântuitorul trupului” (Efeseni 5:23); „El este Capul trupului, al bisericii” (Coloseni 1:18). Atunci când fiecare credincios se află în relație cu Hristos, întregul trup beneficiază de aceeași hrană. De aceea sunt atât de importante studiul Cuvântului lui Dumnezeu, ascultarea de învățăturile Lui și închinarea și rugăciunea împreună!

Joi, 8 noiembrie

Oile și păstorul

6. Ce aspecte ale metaforei bisericii ca staul ne vorbesc despre unitate?

Ioan 10:1-11 _____

(Vezi și Psalmul 23.)

În lumea modernă a orașelor mari, viața și ocupațiile din mediul rural sunt mai puțin cunoscute. Puțini mai știu astăzi câte ceva des-

pre relația dintre oi și păstori. Însă, când Isus a spus parabola aceasta, oamenii au înțeles ideea. Când a declarat: „Eu sunt Păstorul cel bun”, ei au recunoscut imediat referirea la Psalmul 23:1. Imaginea aceasta era clară și sugestivă. În Antichitate, în Orientul Apropiat (și chiar în prezent, în Orientul Mijlociu) era știut că păstorii își ocrotesc oile de orice pericol. Imaginea păstorului a devenit una dintre cele mai îndrăgite imagini biblice care ne descriu caracterul lui Dumnezeu și relația Sa cu poporul Său.

Imaginea poporului lui Dumnezeu ca turmă este interesantă. Oile sunt animale inofensive și lipsite de apărare. Ele au nevoie de un păstor bun care să le ocrotească și să le îndrume. Uneori se rătăcesc și păstorul trebuie să le caute și să le aducă înapoi în staul. Mieii trebuie purtați în spinare și necesită o atenție deosebită. Oile trebuie îngrijite cu răbdare și înțelegere. Imaginea aceasta este perfectă pentru biserică, din mai multe puncte de vedere. În relația sa cu păstorul, membrul bisericii nu are de ce să se teamă și are doar de câștigat.

În parabola aceasta, Isus a mai subliniat și faptul că oile trebuie să asculte de glasul păstorului. Când situația o impune, turmele de oi pot fi ținute la adăpost într-un staul. Problema e cum le mai separi mai târziu? Tot ce are de făcut păstorul este să se așeze la poarta staulului și să-și cheme oile. Acestea îi recunosc vocea și vin la el (Ioan 10:4). Cunoașterea glasului Păstorului este esențială pentru biserică. Unitatea și siguranța ei depind de apropierea de Dumnezeu și de ascultarea de glasul Său.

În general, oamenilor nu le place să fie comparați cu oile. În ce sens este imaginea aceasta adecvată pentru noi?

Vineri, 9 noiembrie

Un gând de încheiere

„În contextul Templului din Ierusalim, ca și al omniprezentelor structuri greco-romane, autorii Noului Testament folosesc metafora templului pentru a-i ajuta pe credincioși să înțeleagă sfințenia bisericii, rolul lui Dumnezeu în întemeierea și creșterea bisericii,

natura definitorie a lucrării lui Hristos și a Duhului Sfânt și solidaritatea credincioșilor în cadrul bisericii. La prima vedere, domeniul arhitectural pare să transmită o imagine statică. Și totuși metafora este folosită în combinație cu imagistica biologică și adeseori se accentuează procesul efectiv de zidire. Prin urmare, departe de a avea o imagine statică, «suntem constrânși să vizualizăm istoria unui proces de construcție, și nu un edificiu finalizat». Bisericii i se oferă minunatul privilegiu de a recunoaște cu smerenie în viața și istoria ei «Templul Dumnezeului celui viu» (2 Corinteni 6:16).” – John McVay, „Metaforele biblice ale bisericii – cărămizile pe care se construiește o ecleziologie”, în Ángel Manuel Rodríguez, ed., *Mesajul, misiunea și unitatea bisericii*, 2016, p. 56

Pentru studiu suplimentar: *Viața lui Iisus (Hristos, Lumina lumii)*, cap. 52, „Păstorul divin”; *Sfaturi pentru biserică*, cap. 43, „Biserica de pe pământ”.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Geneza 14–20

1. Cine erau cei ce „făcuseră legătură de pace cu Avram”?
2. Câte generații aveau să treacă de la Avram până la întoarcerea urmașilor săi în Canaan?
3. La ce s-a referit Avraam când l-a spus Domnului „Departee de tine...”?
4. Despre ce țară crezuse Avraam că nu era frică de Dumnezeu acolo?

Istoria mântuirii, cap. 37

5. În ce râu a fost botezat Pavel?

Obiective

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să analizeze metaforele biblice ale unității care arată ce rol important are unitatea pentru biserică și pentru misiunea ei.

La nivelul sentimentelor: Să conștientizeze rolul important îndeplinit de Trinitate în viața și unitatea bisericii.

La nivel practic: Să prețuiască aportul fiecărui membru la existența și la misiunea bisericii.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Metafore ale unității bisericii

A. Poporul lui Dumnezeu, Casa lui Dumnezeu, Templul Duhului Sfânt, trupul lui Hristos, Păstorul și oile – acestea sunt câteva metafore ale noțiunii de biserică. În ce fel subliniază fiecare ideea unității dintre credincioși?

B. Ce ne transmit ele despre cum arată unitatea și despre cum se realizează ea?

II. Sentimente: Dumnezeu și unitatea bisericii

A. Ce contribuție are fiecare Persoană a Trinității la unitatea bisericii, potrivit imaginilor prezentate în cadrul acestui studiu?

B. De care din aceste contribuții are nevoie cel mai mult biserica ta locală?

III. Practic: Fiecare credincios este important

A. Ce ne spun aceste metafore ale bisericii despre atitudinile pe care trebuie să le aibă fiecare credincios față de Dumnezeu și față de frații și surorile de credință?

B. Ce poți face în mod concret pentru a recunoaște valoarea fiecărui membru al bisericii locale?

Rezumat: Metaforele bisericii din Noul Testament exprimă dependența bisericii de Dumnezeu și relațiile armonioase pe care toți cei din poporul lui Dumnezeu sunt chemați să le aibă între ei.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 1 Corinteni 12:12

Ideea de bază: Relația cu Dumnezeu ne plasează într-o relație specială cu alți creștini. Ea ne influențează felul în care ne percepem pe noi, dar și pe ceilalți, fiindcă ne conștientizează că depindem de Domnul pentru toate nevoile noastre și că tuturor ne-a fost adresată chemarea de a-l sluji.

Discuție introductivă. Când și-a preluat postul la un spital din străinătate, Wendy s-a trezit înconjurată de oameni necunoscuți, foarte diferiți de ea. Colegii ei erau de naționalități diferite și făceau parte din diferite mari religii ale lumii. La prima vedere, avea prea puține în comun cu ei. Totuși, petrecând timp cu ei, a aflat că o colegă studiasă în țara ei natală. Un coleg era evreu ortodox și, firește, respecta Sabatul. Însă nu punctele acestea comune i-au ajutat în primul rând să se apropie, ci relația lor comună cu spitalul. Toți erau extenuați după programul de lucru. Toți completeau formularele necesare până seara târziu și participau la aceleași conferințe. Toți se bucurau când pacienții internați de mult timp se însănătoșeau și plecau acasă și se întristau când alții decedau. Relația lor cu spitalul a influențat atât de mult relația dintre ei, încât în câteva luni au început să socializeze regulat în afara serviciului.

De discutat: Povestește dacă ți s-a întâmplat ca, într-un grup din care faci parte, relațiile dintre membrii grupului să fie influențate de relația comună cu cineva sau ceva. Ce factori din această relație au contat pentru relațiile dintre membrii grupului? Ce ne spune aceasta despre schimbările aduse de relația cu Isus în relațiile pe care le avem cu semenii?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Biblia conține nenumărate imagini ale bisericii. Studiul de săptămână aceasta se ocupă de cinci dintre ele. Secțiunea aceasta analizează trei dintre ele, din perspectiva relației pe care o are biserica cu fiecare Persoană a Dumnezeirii. În timp ce analizați fiecare metaforă, încercați să înțelegeți ce fel de unitate vrea Dumnezeu să existe în biserica Sa și cum contribuie fiecare Persoană a Dumnezeirii la unitatea aceasta.

Comentariu biblic

I. Poporul lui Dumnezeu

(Revezi împreună cu grupa 1 Petru 2:9, 10; Exodul 19:5,6 și Leviticul 26:12.)

Când a declarat că biserica este „poporul lui Dumnezeu”, apostolul Petru a conectat-o cu poporul Israel din Vechiul Testament. Când azeau această expresie, credincioșii evrei se gândeau automat la istoria lor ca popor al legământului, întrucât ea denotă în esență o relație. Însă accentul nu cade pe indivizii care compun poporul, ci pe acțiunile și pe caracterul lui Dumnezeu. Dumnezeu este Cel care a adus la existență acest popor. El l-a ales și El l-a răscumpărat, l-a mântuit. Noi suntem proprietatea Lui, iar identitatea și destinația noastră vin de la El.

Expresia „poporul lui Dumnezeu” evidențiază statutul privilegiat de care ne bucurăm pentru că am fost puși deoparte în slujba unui Dumnezeu drept și milos. Am cunoscut la nivel individual și colectiv harul Său. Metafora aceasta subliniază experiența noastră comună. Cu toții am fost aleși și puși deoparte și am cunoscut harul și îndurarea Sa. Ne tragem identitatea din Hristos și avem ca țel vestirea puterilor Lui minunate. Metafora aceasta are potențialul de a ne uni, în măsura în care ne recunoaștem toți eșecurile din trecut, privilegiile din prezent și speranța viitoare comună în Hristos.

De discutat: De ce subliniază Petru că odinioară nu eram un popor, dar că acum suntem poporul lui Dumnezeu? Cum ar trebui să ne schimbe viața zilnică identitatea aceasta?

II. Templul Duhului Sfânt

(Revezi împreună cu grupa 1 Corinteni 3:16,17.)

Probabil că metafora bisericii ca templu a trezit în mintea ascultătorilor lui Pavel imagini diferite. Credincioșii evrei au legat biserica de istoria lui Israel și de impunătorul Templu din Ierusalim, centrul religiei și culturii evreiești. Credincioșii din afara granițelor Palestinei s-au gândit poate la un templu păgân greco-roman, precum cel al lui Apollo. Însă toți înțelegeau foarte bine la ce se referea apostolul. Templele din Orientul Apropiat antic aveau câteva particularități comune și o simbolică comună. Ele erau construite cu multă atenție și din materialele de cea mai bună calitate, pentru că erau o locuință pentru o divinitate.

Sigur că Dumnezeu nu putea locui într-o asemenea clădire, însă prezența templului Său oferea asigurarea că El locuia în mijlocul poporului Său, așa cum promisese. Datorită prezenței Sale acolo, templul era sfânt și era un loc de comunicare între El și poporul Său. De asemenea, templul vorbea despre puterea Sa. El arăta că Dumnezeu este interesat și implicat în viața poporului Său.

Aidoma templului, biserica trebuie să îl reprezinte adecvat pe Dumnezeul care locuiește în ea. Ea este chemată să reflecte caracterul Său. Da, fiecare membru al ei este chemat să-L reprezinte, însă imaginea transmisă de biserică în ansamblu oferă o mărturie mai puternică pentru cei din jur. În concluzie, biserica unită este o dovadă despre caracterul și despre puterea lui Dumnezeu. Cine distruge reflectarea aceasta a caracterului Său distruge templul Său pentru că aduce atingere scopului pentru care el există.

De discutat: Prin ce se face vizibilă prezența lui Dumnezeu în biserica Sa? Cum anume este distrusă rațiunea de a fi a templului Duhului Sfânt prin distrugerea unității bisericii? Pavel avertizează că Dumnezeu îl va nimici pe cel care nimicește acest templu. De ce este atât de aspră pedeapsa pentru nimicirea templului Duhului Sfânt?

III. Trupul lui Hristos

(Revezi împreună cu grupa 1 Corinteni 12:12-26.)

Metafora trupului a fost utilizată de unii politicieni greco-romani, precum Menenius Agrippa, pentru a sublinia unitatea statului; Pavel nu o folosește în premieră. Însă el îi dă o interpretare foarte diferită de Menenius. Din perspectiva politicianului, unitatea se realiza atunci când clasele sociale inferioare își înțelegeau locul în ierarhie și când se supuneau conducerii patricienilor. Pavel, în schimb, îi încuraja pe membrii bisericii să le dea cinste membrilor mai slabi și mai puțin vizibili ai trupului, fiindcă și ei erau la fel de necesari în funcționarea bisericii. Diversitatea membrilor bisericii trebuie apreciată, pentru că Dumnezeu însuși a plănuțit să existe părți diferite și roluri diferite. O importanță egală în ilustrația folosită de Pavel o au interrelațiile dintre diferitele părți componente ale trupului. Fiecare parte are nevoie de cealaltă și este afectată de reușita sau de eșecul celeilalte.

De discutat: Concepția lui Pavel despre trup este diferită de concepțiile politicianilor antici. Ce atitudini și valori existente în societatea contemporană sunt dezaprobată de metafora trupului?

3. APLICAȚIA

Întrebări

1. Metafora bisericii ca popor al lui Dumnezeu ne încurajează să ne recunoaștem identitatea spirituală. Ce relație există între această identitate și unitatea noastră ca biserică? În relația cu ceilalți, dezvoltăm cel mai frecvent alte elemente ale identității noastre, ca de exemplu naționalitatea. Ce elemente ale identității tale tinzi să dezvoltăm înaintea de componenta spirituală? Stau aceste elemente în calea unității bisericii?

2. Cum s-a schimbat părerea ta despre membrii bisericii și interacțiunea ta cu ei la gândul că ei sunt membrii trupului lui Hristos?

Activitate

Spune-i unui membru al bisericii tale locale (alege pe cineva care de regulă nu este apreciat pentru activitatea sa) câteva cuvinte de apreciere pentru darurile sale sau pentru slujirea sa.

4. ACTIVITATE

SUGESTII

Scriitorii Noului Testament au apelat la metafore înțelese de cititori. Imaginea templului le era cunoscută evreilor, pentru că templul făcea parte din moștenirea lor spirituală și era valoros pentru ei. De asemenea, imaginea păstorului cu oile le era familiară celor mai mulți ascultători. Însă pentru noi astăzi, imaginile acestea sunt mai puțin familiare. Căutați câteva metafore ale unității bisericii mai relevante astăzi pentru voi și pentru concetățenii voștri. Apoi, pornind de la una dintre ele, compuneți o parabolă sau spuneți o poveste prin care să arătați cum ar trebui să funcționeze biserica.